

LBRIS

We know
angela nache-mamier

perdeaua de fier

editura vinea
bucurești 2020

m-am construit pe o coloană infinită/	5
semiramida/	8
colina de clorofilă/	9
smochinul/	10
cusătoreasa de pietre/	11
arta modestă/	12
păpușa de cârpă/	13
traumă/	14
drepturile omului/	15
groapa cu lei a iluziilor/	16
condiție/	18
no man's land/	19
fratele în dantela memoriei/	20
saga/	21
silueta de aer/	22
ghețar/	23
simfonice/	24
perdeaua de fier/	25
19 ani /	26
profan parfum/	28
regina de bucatarie/	29
ascultând/	30
vis-à-vis/	32
iureș/	33
liricale/	34

We know	spre zi/ 35
books	timp steril/ 36
poetă de azi – cenușăreasa literaturii/ 37	
	bun rău/ 39
	18 ani/ 40
	insomnie/ 41
	iezer de pace/ 42
	bovaric again/ 43
	bocet/ 44
	spleen feminin general/ 46
	fiilor mei cătălin și dominic
	proasto/ 48
	humanitas/ 50
	supraviețuitori/ 51
	cuvinte-inimi/ 52
	epistolariu/ 53
	pieta/ 54
	epur si muove/ 55
	noaptea cea mai lungă/ 56
	autosatirice/ 57
	fototecă
	angela nache-mamier/ 59
	referințe critice/ 77
	angela nache-mamier/ 81

m-am construit pe o coloană infinită
colina gardiole (garda lui eol) se opune vânturilor nebune
soarele mușcă din viile cumiți
am nevoie de lumină de albastru
cactuși măslini sălbatici irișii lui van gogh smochinul
rezistă-n brațele mistralului ori tramontanei
zumzet milenar peste via romana
les ventres bleus localnicii recunosc vântul ce va sufla
după consistența miezului de pâine
cel uscat anunță mistralul cel umed vântul marin
ventre bleu e cel care are rădăcini din tată-n fiu piraiți corsari
pescari ciobani
pământul acesta are o inimă acest pământ are un puls
între mediterană și muntele acoperit de vița-de-vie nemuritoare
balena din zare – muntele saint clair – cade-n mare
cu cimitirul său marin legendar
paul valéry invizibil de negăsit legănat de soare
notre dame de la salette capela miracolelor
binecuvântează drumul vapoarelor
plânge marinarii pierduți
lacul étang de thau al lui brassens leagănă barca des copains d'abord
el se odihnește-n vecii vecilor după vrerea sa în cimitirul săracilor
cu fața spre malul lacului étang de thau al copilăriei

mă reconstruiesc pe o coloană infinită sunt cetățean al lumii
voyager c'est exister uneori îmi spun că visez
sint marea europă crescându-mi în vine
am vecini purtați de mediterană: maurice rachid luigi
enrique suleiman
ventres bleus amestecați cu acești exilați de la fenicienii
greci și romani încoace
fantomatice ere
hanibal însuși zice legenda a trecut pe aici însetat
a sorbit uimit licoarea sfântă a muscatului auriu
a deformat sticla de vin până la ultimul strop
richelieu omul regelui a distrus catedrale a tăiat capete de rebeli
orașul burților albastre (ventres bleus numiți așa de pe timpul
unei cumplite epidemii de ciumă care i-a decimat)
s-a întins dincolo de biserica fortăreață saint-paul
care la revoluție și-a pierdut clopotul campanile
depus pân-acum la primărie la maison du peuple
italieni împinși de sărăcie au venit din sudul italiei
– les macaronis les ritals
au uscat mlaștinile au creat la peyrade drumul de pietre
au secat bălțile au numit locul la pointe courte
portughezii – les morues/ morunii – au fugit de salazar
spaniolii de dictatura lui franco
arabii harkis – les pieds noirs – instalați de-a valma
de generalul de gaulle
în focul războiului de independență colonial
când camus spunea *j'ai mal à l'algerie*

mă definesc pe o coloană invizibilă
românii se mai întâlnesc la biserică protestanții
le-au împrumutat-o pe-a lor,
se mai ajută mai ales la făcutul colivelor
fug în spania nu departe să cumpere varză murături
mititei cozonac cu mac
au asociații pagină de facebook „români la montpellier”
sunt pe skype schimbă vești din țară înjură de mamă și de tată
guvernul trimite mandate poștale așteaptă vacanțele
revin acasă își duc părinții la doctor fac pe grozavii în patrol
se înscriu pe o coloană din ce în ce mai absentă
pe măsură ce copiii lor au uitat ori nici nu vor mai ști
vreodată dulcea limbă română
ubi bene ubi patria

nu există echivalent pentru starea de dor

afară din pat
pletele poartă amintirea
jocurile simțurilor
mici salamandre fugace
în mijlocul
unui foc de ierburi sălbatice
pupilele reflectă
dezordinea și aventura
am un avion în cap
într-un nor destul de ciudat
care se teme să se întoarcă
în țară

memoria mă înfrumusețează
pe drumul unei grădini suspendate
la orele soarelui
in cele mai bune locuri,
micuțele salamandre somnolează
cuibărite în ierburile roșii
sălbatice.

femeia întinde brațe lungi
vine din zare
deschide orizonturi
cascade de gânduri
mișcări de stele în dezechilibru
ling și consolează
obrajii fetei nedezbrăcată
lipită de plaja rece
deschide pleoapa simțurilor
cheamă licorile nopții
balsamuri pe buze
își spune că nu mai suportă
îngropată de vie
sub fustele vieții
în poziție fetală
desculță și dreaptă
în picioare
în casa aerului ușoară
un mesaj roșu incandescent
se rostogolește-n imensitatea de azur
incendiază colina de clorofilă
pieptul roșu al argilei din vie
numără transpirat
ciorchinii dulci ai luminii

smochinul uriaș și neliniștit
scutură mierle lacome
umbre zemoase
parfumează aerul greu și uscat
al caniculei
rădăcinile noduroase
spintecă argila
la încrucișări de ape
sapă drumuri
camere intermediare
păsări cu pliscul albastru
zboară încet peste târgul străin
vanzători ambulanti sunt
hoții de aripi în zbor
incendiază casele fără ferestre
cu făclii în mâini
strigă pe nume pruncii
plecați în voiaj
vând pe un preț de nimic
la talcioc
scheletele noastre
îngenunchiate
și fardate strident
pe planeta-mamă
în scrum